

CHYBIAĆ SIĘ (2) *vb impf*

Zawsze się.

praes 2 sg chybiąsz się (1). ◇ 3 sg chybią się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII w.

Być w niezgodzie; zawierać niejasności, nieścisłości, mylić się (2) : á to wedle porządku Státutu Łácińlkiégo, bo Polfki nieco łie chybia. SarnStat 244.

Zwrot: »chybiać się z prawdą« = być w błędzie (1): Erras si id credis, Chybiałz łie dáleko s prawdą/ yełli temu wierziłz. Mqcz 108a.

Formacje pochodne cf CHYBIĆ SIĘ.

KW